

Expeditors: Cezar Elena Danc, clasa a VII-a
SCOLA + GIMNAZIALA "ANDREI SAGUNA" IOPLIȚA
Ioplița, Harghita, România
Profesor coordonator: Păcuri Carmen Mariana

Destinatari: Măștițe, Tepeș
campion de Jucărie Păcuri Mariana,
Snezhnitsa

Coplița, 20.03.2024

Bogă domnule Măicuța Popescu

În primul rând, vreau să vă mărturisesc că, după ce v-am văzut, am fost curioasă să aflu mai multe informații despre dumneavoastră și m-am documentat pe internet.

Așa am aflat despre povestea dumneavoastră de viață m-am impresionat multe lucruri: puterea de a merge mai departe după tragicul accident, de a vă depăși limitele și de a fi un exemplu pentru tineri, mai ales că și ea sunt o iubitoare a sporturilor, să zicem așa „extreme”.

Numele meu este Cuzon Diana și sunt elevă în clasa a VII-a și propunerea dumneavoastră m-a provocat la lectură: „bipi de zăpaci”, volumul 4 din ciclul „Cășerarii” de Constantin Chirotă-Lăpuș, am început să citesc și celelalte volume. Așa cum ați spus, e bine să citim orice și să o facem cu plăcere.

Pentru că sunt o fire mai rebelă și dornică de aventură, m-am regăsit în paginile acestei cărți, mai ales că au trecut printre-o serie de întâmplări palpitante. Atîrnea se desfoară la munte, cu ocazia desfășurării unui concurs de schi. În această tabără de iarnă, grupul de prieteni adolescenți trece printre-o serie de evenimente și haioase, și interesante. Mi-au plăcut, încă de la început, farsele pe care le-au făcut tinerii, pentru că mi-au adus aminte de farsele pe care le facem și noi în tabere: „Câte nu se făceau! De la poștele lui Oslobanul pînă la ședințe de iluzionism care transformau poștii în părinți, părinții în ciamege, ciamegele în țargi, țargile în sionie, iar din sionie scineau pisici, câini și mingi de fotbal.” M-am amuzat copios de la început și mi-am dorit să citesc mai departe.

Celălți participanți la concurs au auzit de fărmaș „Cășerarii” și au făcut pe „detectivi” pentru a afla dacă și ei participau. Apoi, parcă desprinsi din paginile unui roman polițist, este apariția unor răufăcători, Ion Petric și Livia Loredon, care au sosit la aceeași cabană și au adus un plus de perical vacanței lor. Pe cînd sărăcu de un perical, dădeau de altul. Au avut și activități de salvare, reușind să scoată din prăpastie un hîrhat cîzut. Apoi, au înfruntat vijelia, lupii infameți, care i-au atacat Caici mi-a plăcut mult ingeniozitatea lor de a căuta metode să scape de oil, rînirea lui Don, prinderea lui Lic de către răufăcători. Ingenioase au fost și metodele căutate

de ei pentru descrierea misterului "cutiei albastre": „Eu am cîntat să creez o altă cutie albastră, nu aceea care era cîntată de Liviu Iordan, o altă imagine a cutiei albastre, mult mai adevărată, nu aceea care-l fascina pe Liviu Iordan. Era o casetă. O cutie mică. Nu putea să ascundă acele valori grele: Lingouri de aur sau de platină, sau cine știe ce pachete cu acțiuni fabuloase grecești de manipulat. M-am gîndit la continutul cutiei albastre... pentru că la acel oraș participat și dai spargători. Pentru ce? Ca să deschidă cutia albastră. După aceea și pentru aceea cu marit”.

Dar, totul e bine cînd se termină cu bine. Cîrșarii, Lîc, Victor, Ursu, Ron, Lucia, Ionel, Maria, admirați de toți tinerii din jur, care-și dăduseră seama că înite, au fost mereu alături, dînd dovadă de multă stăpînire de sine, de susținere permanentă și o prietenie adevărată care-i lega. Mi-au însoțit mult curaj și m-au învățat cît de importante sînt devotamentul și implicarea într-o relație de prietenie. Mi-ar plăcea să am parte de aventurile lor.

Cu siguranță, voi continua cu lectura tuturor volumelor!

Cu drag Diana.